

U S T A W A

z dnia 2024 r.

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków”;
- 2) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:
„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
 - 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
 - 2) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 06.05.2021, str. 23);

- 3) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12);
 - 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;
- 3) w art. 1:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Ustawa określa zasady i warunki zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:”;
 - b) w pkt 1:
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i bezpieczeństwa zdrowotnego wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,”;
 - w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:
„d) działań mających na celu poprawę powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - e) działań mających na celu ochronę zdrowia ludzkiego przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi poprzez zapewnienie aby była ona zdrowa i czysta;”;
 - c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - 2) wymagania dotyczące zapewnienia stosowania podejścia opartego na ryzyku do bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do

spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”

4) po art. 1 dodaje się art. 1a i 1b w brzmieniu:

„Art. 1a. Do statków morskich stanowiących polską własność lub o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i pełniących w związku z tym rolę dostawców wody, stosuje się odpowiednio przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4g–4p, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13.

Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) naturalnych wód mineralnych, spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448);
- 2) wód leczniczych:
 - a) o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290),
 - b) dla których warunki i wymagania sanitarne określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692);
- 3) wód termalnych i solanek, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4) wody dostarczanej indywidualnie mniej niż 50 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 10 m³ na dobę, chyba że dostarczanie wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, wykorzystujących wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.”;

5) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostawca wody – podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody;”

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

- „1a) działanie naprawcze – działanie korygujące, podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartością parametryczną parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz zapobiegania nawrotom tej niezgodności;”,
- c) dotychczasowy pkt 1 oznacza się jako pkt 1b,
- d) po pkt 1b dodaje się pkt 1c i 1d w brzmieniu:
- „1c) monitoring operacyjny – monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i problemy z jakością wody oraz umożliwiający szybkie zaplanowane wcześniej działania naprawcze, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do konkretnego systemu zaopatrzenia, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności wszystkich środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;
- 1d) monitoring zgodności – monitoring parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonych na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w punkcie zgodności w celu sprawdzenia spełniania wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, realizowany przez dostawców wody, a nadzorowany przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;
- e) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) obiekt priorytetowy – budynek użyteczności publicznej i budynek zamieszkania zbiorowego, w których więcej niż 50 osób dziennie narażonych jest na ryzyko związane z wodą;”,
- f) po pkt 3a dodaje się pkt 3b–3d w brzmieniu:
- „3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody;

- 3c) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002;
- 3d) przedsiębiorstwo spożywcze – przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 178/2002;”;
- g) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) ryzyko – połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków, w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę;”;
- h) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:
„7a) strefa zaopatrzenia – określony geograficznie obszar, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego lub większej liczby źródeł i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi można uznać za w przybliżeniu jednolitą;
- 7b) substancja promieniotwórcza – substancję promieniotwórczą w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1173 i 1890 oraz z 2024 r. poz. 834);
- 7c) system zaopatrzenia w wodę – układ współdziałających elementów, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi poprzez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;”;
- i) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) środki kontroli ryzyka – wszelkie środki prawne, techniczne, finansowe, organizacyjne oraz inne działania, w tym działania naprawcze, podejmowane

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w: Dz. Urz. WE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 34, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania lub wyeliminowania zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;”,

j) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu:

16a) wartość parametryczna – wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, czy przekroczenie to stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, oraz może zobowiązać do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, aby spełniała ona parametry wody do spożycia, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

16b) wartość parametryczna substancji promieniotwórczych – zawartość substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczych w wodzie stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi wymagające działania oraz – w razie konieczności – podjąć działanie naprawcze służące poprawie jakości wody do poziomu zgodnego z wymogami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;

16c) wewnętrzny system wodociągowy – system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między punktami czerpalnymi używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, a siecią wodociagową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem, że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;”;

k) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) właściwy organ nadzoru sanitarnego – właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nadzorujący konkretny system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociagowy;”;

l) w pkt 18 lit. a i b otrzymują brzmienie:

- „a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych, zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci dystrybucyjnej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,
- b) wodę wykorzystywaną przez każde przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str.1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319, z późn. zm. ⁵⁾);”,
- m) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
„18a) woda surowa – wodę w stanie pierwotnym pobieraną z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”,
- n) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
„19a) zagrożenie – czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny aspekt stanu wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi;”,
- o) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:
„22) zdarzenie niebezpieczne – zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w wodę lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu.”;
- 6) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w: Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

„Art. 2a. Parametry jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwanej dalej „wodą do spożycia”, dzielą się na:

- 1) parametry mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę do spożycia oraz istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
 - 2) objęte listą obserwacyjną, rozumianą jako wykaz substancji i związków wzbudzających zainteresowanie w odniesieniu do wody do spożycia, przyjmowany przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”;
- 7) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę do spożycia

Art. 4a. 1. Woda do spożycia jest zdrowa i czysta, jeżeli:

- 1) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji w ilościach lub stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi;
- 2) spełnia minimalne wymagania określone dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) zastosowano wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia jakości i bezpieczeństwa wody, w tym związane z zapewnieniem parametrów jakości wody w punkcie zgodności, przeprowadzeniem oceny ryzyka, zapewnieniem stosowania materiałów do kontaktu z wodą oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, stałym monitorowaniem jakości wody oraz podejmowaniem działań naprawczych mających na celu zapewnienie odpowiedniej jakości dostarczanej wody.

2. Dostawca wody podejmuje wszelkie działania, aby woda spełniała wymagania określone dla parametrów wskaźnikowych, radiologicznych oraz dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

3. Środki kontroli ryzyka w żadnych okolicznościach nie mogą mieć skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody do spożycia albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji wody do spożycia.

Art. 4b. Woda do spożycia powinna spełniać obowiązujące wymogi jakości wody do spożycia, gwarantujące, że jest ona zdrowa i czysta oraz jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia w przypadku określonym w art. 4g ust. 10 – także wartości dla dodatkowych parametrów nieujętych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

Art. 4c. 1. Wartości parametryczne ustalone zgodnie z art. 4b dla jakości wody muszą być przestrzegane w punkcie zgodności, czyli w przypadku wody do spożycia:

- 1) dostarczanej z sieci dystrybucyjnej – w obiektach budowlanych lub w sieci, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym woda do spożycia wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do poboru wody do spożycia;
- 2) dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, w punkcie, w którym woda wypływa z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników;
- 3) rozlewanej do butelek lub pojemników w punkcie, w którym woda do spożycia rozlewana jest do butelek lub pojemników;
- 4) wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym w punkcie, w którym ta woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie.

2. Punkt zgodności w przypadku wody do spożycia dostarczanej z sieci dystrybucyjnej może być ustalony przez dostawcę wody, w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli wykaże on, że nie powoduje to niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w toku dystrybucji wody, oraz w stosunku do którego dostawca wody zadeklarował spełnienie wymagań dla badanych parametrów.

3. W przypadku wody do spożycia dostarczanej z sieci dystrybucyjnej uznaje się, że dostawca wody spełnia wymogi dotyczące dostaw wody bezpiecznej dla zdrowia jeżeli można ustalić, że niezgodność z wartościami parametrycznymi wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, bez uszczerbku dla obowiązków, o których mowa w art. 4j i 4l w odniesieniu do obiektów priorytetowych.

4. Dostawcy wody zobowiązani są do eksploatacji systemów zaopatrzenia w wodę do spożycia, o którym mowa w art. 4d ust. 1 pkt 2, w sposób zgodny z obowiązującymi

przepisami, normami i standardami gwarantującymi bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociągowych.

Art. 4d. 1. W całym łańcuchu zaopatrzenia w wodę do spożycia, od obszarów zasilania ujęć wody do spożycia, poprzez jej uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję aż do punktu zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, stosuje się podejście oparte na ryzyku, obejmujące następujące elementy:

- 1) ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia;
- 2) ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 3) ocena ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych.

2. Dostawca wody lub właściciel lub zarządca nieruchomości, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, może dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku w systemie zaopatrzenia w wodę oraz w wewnętrznym systemie wodociągowym, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie lub ograniczona dostępność strefy zaopatrzenia.

Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje oceny ryzyka w:

- 1) obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia;
- 2) systemie zaopatrzenia w wodę.

2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanego przeglądu oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu, wynikających z samej oceny, nie dłuższych niż 6 lat i w razie potrzeby dokonuje jej aktualizacji.

3. Ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1 lub udokumentowany przegląd oceny ryzyka i w razie potrzeby jej aktualizację, o których mowa w ust. 2 przeprowadza na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę powołany przez dostawcę wody wielodyscyplinarny zespół, w skład którego wchodzi przynajmniej jedna osoba dysponująca odpowiednią wiedzą i doświadczeniem w zakresie identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub systemie zaopatrzenia w wodę.

Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub jej aktualizacja uwzględnia:

- 1) identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych lub podziemnych obejmującej obszar zasilania

- ujęcia wody, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 2) wyniki monitoringu służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i oceny stanu wód podziemnych obejmującej obszar zasilania ujęcia wody, o których mowa w art. 349 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
 - 3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2a pkt 2;
 - 4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
 - 5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3–6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
 - 6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133–138 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Z dokonanej oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub jej aktualizacji sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) adres siedziby,
 - b) nazwę, o ile dostawca wody ją posiada,
 - c) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile dostawca wody go posiada,
 - d) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile dostawca wody go posiada,
 - e) oznaczenie strefy zaopatrzenia w wodę zaopatrywanej z ujęcia;
- 2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia, obejmującą:
 - a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia wody do spożycia,
 - b) mapę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133–138 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku, gdy strefa ta została ustanowiona,
 - c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody do spożycia w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia,

- d) informacje o przeznaczeniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia wody;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia, wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla jakości wody do spożycia oraz potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzkiemu, określony na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych lub podziemnych obejmującej obszar zasilania ujęcia wody, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 4) podsumowanie:
- a) wyników monitoringu służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i oceny stanu wód podziemnych obejmującej obszar zasilania ujęcia wody, o których mowa w art. 349 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
 - b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2a pkt 2,
 - c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w świetle wykazu zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych, o którym mowa w pkt 3, oraz wyników monitoringu, badań i oceny, o których mowa w pkt 4.

3. Dostawca wody, jeżeli prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub monitoruje wodę surową, informuje dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody do spożycia.

4. Dostawca wody przekazuje raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji właściwemu ze względu na położenie ujęcia wody dyrektorowi

regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie nie później niż 30 dni od jej dokonania;

5. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wykorzystuje informacje, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, na podstawie której opracowywane są programy monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

6. Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje, w porozumieniu z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli.

7. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stosuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, po uzyskaniu opinii Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

8. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub do jego kontroli, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej umieszcza działania, o których mowa w ust. 6, w aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

9. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub do jego kontroli, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po konsultacji z dostawcą wody, identyfikuje podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 6.

10. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje:

- 1) podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody, o którym mowa w ust. 9,
 - 2) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta, burmistrza lub prezydenta miasta,
 - 3) właściwego wojewodę
- o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli.

11. Podmioty, o których mowa w ust. 10, stosują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli w zakresie swojej właściwości.

12. Podmioty, o których mowa w ust. 10, informują dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 11.

13. W przypadku wojewody, działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej, o której mowa w art. 133–138 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139–141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub jego kontroli, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych, wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6 oraz przekazując informacje, o których mowa w ust. 9.

15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych przekazują dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki przeglądu pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 1 miesiąca od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 14, wskazując pozwolenia wodnoprawne, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub w celu jego kontroli.

16. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok.

Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja:

- 1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia, a w przypadku zakupu wody od dostawcy wody także ocenę ryzyka wykonaną przez tego dostawcę w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 2) zawiera charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę;
- 3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne, w odniesieniu do parametrów jakości wody do spożycia, o których mowa w art. 2a oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do

spożycia, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków i nieszczelności rur.

2. Dostawca wody informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego – pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej o zidentyfikowanym ryzyku, które mogłoby wpłynąć negatywnie na jakość wody do spożycia.

3. Na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 1, dostawca wody:

- 1) prowadzi monitoring operacyjny dostosowany do konkretnego systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) stosuje odpowiednie środki kontroli ryzyka;
- 3) w przypadku stosowania dezynfekcji wody zapewnia, aby:
 - a) skuteczność zastosowanej dezynfekcji wody do spożycia była walidowana, oraz
 - b) wszelkie zanieczyszczenia wywołane ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla dezynfekcji;
- 4) w procesie uzdatniania wody zapewnia, aby:
 - a) wszelkie zanieczyszczenia substancjami używanymi do uzdatniania wody do spożycia były utrzymywane na jak najniższym poziomie, oraz
 - b) wszelkie substancje pozostające w wodzie do spożycia nie zagrażały spełnieniu wymogów określonych w art. 4a;
- 5) weryfikuje, czy stosowane w systemie zaopatrzenia w wodę materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia oraz substancje do uzdatniania wody do spożycia spełniają wymogi, o których mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416).

4. Jeżeli na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 1, wynika, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody do spożycia, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może, na wniosek dostawcy wody, pozwolić dostawcy wody na zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametru w ramach monitoringu zgodności lub zmniejszenie wykazu parametrów

podlegających monitorowaniu zgodności, zgodnie z przesłankami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Weryfikacja zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia w zakresie danego parametru lub parametrów usuniętych z monitoringu zgodności poparta wynikami badań jakości wody do spożycia, wykonanymi przez dostawcę wody, powinna odbywać się nie rzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

6. Wniosek o uzyskanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 4, lub akceptacji, o której mowa w ust. 5, dostawca wody przedkłada do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

7. Brak pozwolenia, o którym mowa w ust. 4, lub akceptacji, o której mowa w ust. 5, jest wydawany przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w drodze decyzji.

8. Dostawca wody zobowiązany jest rozszerzyć wykaz parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu zgodności lub zwiększyć częstotliwości pobierania do badań próbek wody do spożycia, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 w przypadku wystąpienia przesłanek:

- 1) wykaz parametrów lub częstotliwości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda do spożycia dostarczana konsumentom spełnia wymagania określone w tych przepisach lub
- 2) niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono żadnych wartości parametrycznych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzającej potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub
- 3) niezbędne jest sprawdzenie, czy istniejące środki kontroli ryzyka dla zdrowia ludzi funkcjonują skutecznie oraz czy woda do spożycia w punkcie zgodności jest zdrowa i czysta lub

- 4) wdrożenia w obszarze zasilania środków dla zabezpieczenia jakości wody wykorzystywanej do poboru wody do spożycia mających na celu zredukowania poziomu uzdatniania wody do spożycia.

9. Dostawca wody przekazuje do właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego w terminie maksymalnie do 30 dni od dnia sporządzenia oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 1, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie informatycznym, informację o:

- 1) rozszerzeniu wykazu parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu zgodności wraz ze wskazaniem dodatkowych parametrów podlegających monitorowaniu;
- 2) zwiększeniu częstotliwości pobierania próbek wody do spożycia do badań wraz ze wskazaniem parametrów oraz częstotliwości ich monitorowania.

10. Właściwy organ nadzoru sanitarnego, biorąc pod uwagę zwiększone ryzyko zdrowotne może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę wody obowiązek zwiększenia częstotliwości pobierania do badań próbek wody do spożycia.

11. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, informację, o której mowa w ust. 9, dostawca ten lub dowódcy jednostek odpowiedzialnych za te miejsca przekazują do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie określonym w ust. 13.

12. Przepisów ust. 1–11 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę do spożycia między 50 a 500 osobom łącznie lub w ilości mniejszej niż średnio między 10 a 100 m³ na dobę, pod warunkiem stosowania przez tych dostawców wody monitorowania jakości wody do spożycia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Art. 4h. 1. Dostawca wody przekazuje:

- 1) właściwemu ze względu na położenie ujęcia wody do spożycia dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, w terminie co 6 lat – do dnia 31

grudnia, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub informację z dokonanego przeglądu oceny ryzyka o braku jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4e ust. 2;

- 2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, w terminie co 6 lat – do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub informację z dokonanego przeglądu oceny ryzyka o braku jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4e ust. 2;
- 3) właściwemu ze względu na położenie ujęcia wody do spożycia dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, w terminie 30 dni od dnia przeprowadzania aktualizacji, o której mowa w art. 4e ust. 2, oceny ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1.

2. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1, lub jej aktualizację, o której mowa w art. 4e ust. 2, dostawcy ci lub dowódcy jednostek odpowiedzialnych za te miejsca przekazują do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1.

3. Co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka lub ich aktualizacje oraz wykaz działań służących zapobieganiu ryzyku lub jego kontroli, o których mowa w art. 4f.

4. Co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do aktualnych ocen ryzyka oraz wykazu działań służących zapobieganiu ryzyku lub jego kontroli, o których mowa w art. 4f.

5. Dostęp, o którym mowa w ust. 4, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zapewnia za pomocą dedykowanego do tego celu systemu teleinformatycznego.

Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca nieruchomości dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Nie rzadziej niż co 6 lat właściciel lub zarządca nieruchomości dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1.

3. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacja, o której mowa w ust. 2, obejmuje ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi w tym systemie, a także ustalenie, czy te potencjalne ryzyka mają wpływ na jakość wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do poboru wody do spożycia.

4. W przypadku obiektów priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4j, ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, oprócz analizy o której mowa w ust. 3, obejmuje ponadto badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, z częstotliwością określoną w tych przepisach.

5. W przypadku obiektów priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4j, ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, obejmuje ponadto badania ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

6. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego systemu wynika, że ołów nie jest potencjalnym ryzykiem wpływającym na jakość wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do poboru wody do spożycia, odstępuje się od badania ołowiu, o którym mowa w ust. 5.

7. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego systemu wynika, że ołów jest potencjalnym ryzykiem wpływającym na jakość wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do poboru wody do spożycia,

właściciel lub zarządca nieruchomości ustala częstotliwość badania ołowiu w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego .

8. W przypadku obiektów innych niż wskazane w przepisach wydanych na podstawie art. 4j, dla których w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, o której mowa w ust. 2, zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi, wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, właściciel lub zarządca nieruchomości wykonuje badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub badania stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

9. Właściciel lub zarządca nieruchomości przechowuje ocenę ryzyka lub jej aktualizację przez okres co najmniej 12 lat od dnia jej sporządzenia, a w przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w ust. 6, okres 12 lat ulega wydłużeniu do czasu dokonania aktualizacji oceny ryzyka.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej, chyba że sposób użytkowania tych budynków kwalifikuje je jako obiekty priorytetowe zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4j ustawy.

Art. 4j. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, obiekty priorytetowe dla których ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej aktualizacja obejmuje badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub badania stężenia ołowiu, biorąc pod uwagę ich przeznaczenie oraz wpływ na ryzyko związane z wodą do spożycia.

Art. 4k. 1. W przypadku gdy wartości parametryczne dla bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są dotrzymane w wewnętrznym systemie wodociągowym, właściciel lub zarządca nieruchomości podejmuje działania naprawcze w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi określonymi w tych przepisach.

2. Właściciel lub zarządca nieruchomości będącej obiektem priorytetowym lub obiektem dla którego w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi, wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, przekazuje

właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4i ust. 4 i 5, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel lub zarządca nieruchomości informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, o podejmowanych działaniach naprawczych, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

4. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z obowiązku realizacji działań naprawczych, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody, na koszt właściciela lub zarządcy nieruchomości.

5. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z obowiązku realizacji działań naprawczych, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody.

6. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych podjętych w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka niezgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

Art. 4l. 1. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;

- 3) ukończyła:
 - a) studia wyższe zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera, inżyniera w zakresie instalacji sanitarnych, inżynierii środowiska, ochrony środowiska, technologii wody lub higieny wody, albo
 - b) studia wyższe inne niż wymienione w lit. a oraz studia podyplomowe, których program uwzględnia zagadnienia związane z uzdatnianiem wody, technologią wody, higieną wody, instalacjami sanitarnymi lub bezpieczeństwem wody;
- 4) posiada:
 - a) minimum trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowaniu instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody, albo
 - b) uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt. 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222);
- 5) odbyła szkolenie w zakresie ryzyk związanych z zagrożeniami zdrowotnymi mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego systemu.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, przeprowadza instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk lub uczelnia w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.⁶⁾), prowadzące działalność z zakresu zdrowia publicznego, od dnia 1 lipca 2024 r.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kończy pisemny egzamin.

4. Osoba, która ukończyła szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, i pozytywnie zdała egzamin, o którym mowa w ust. 3, uzyskuje uprawnienia do oceny ryzyk związanych z zagrożeniami zdrowotnymi mającymi związek z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz z powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego systemu, zwane dalej „uprawnieniami”.

5. Uprawnienia nadaje się na okres 6 lat od dnia zdania egzaminu i potwierdza wydaniem zaświadczenia o uprawnieniach.

6. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest odpłatne.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1088, 1234, 1672, 1872 i 2005 oraz z 2024 r. poz. 124, 227 i 1089.

7. Opłata za szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wynosi nie więcej niż 150% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 oraz z 2023 r. poz. 1667).

8. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz jednostek przeprowadzających szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5,
- 2) zakres szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5,
- 3) sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3,
- 4) wysokość opłaty za szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5,
- 5) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5

– mając na celu zapewnienie wysokiego poziomu wiedzy osób, które nabędą uprawnienia, wysokiego poziomu prowadzonych szkoleń oraz przeprowadzenia egzaminu w sposób pozwalający na efektywną weryfikację wiedzy osób ubiegających się o nadanie uprawnień, a także mając na względzie, że wysokość opłaty za szkolenie powinna rekompensować koszty zorganizowania i przeprowadzenia szkolenia i egzaminu.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia zamieszcza wykaz jednostek upoważnionych do przeprowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę.

Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym:

- 1) prowadzi się działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców nieruchomości do przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
- 2) informuje się konsumentów wody do spożycia i właścicieli lub zarządców nieruchomości o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności ze standardami jakości wody do spożycia w związku z wewnętrznym systemem wodociągowym;
- 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody do spożycia oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka;
- 4) prowadzi się szkolenia w zakresie zagrożeń zdrowotnych związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym wpływem materiałów i wyrobów budowlanych kontaktujących się z wodą do spożycia, w tym dla osób zajmujących

- się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą do spożycia, których zakres obejmuje:
- a) problematykę zagrożeń zdrowotnych związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, w tym zagrożenia związane z występowaniem ołowiu oraz bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej,
 - b) wpływ materiałów i wyrobów kontaktujących się z wodą do spożycia na bezpieczeństwo zdrowotne wody,
 - c) omówienie podstaw działań zapobiegających występowaniu zagrożeń zdrowotnych powiązanych z wodą w wewnętrznych systemach wodociągowych,
 - d) wymagania prawne w zakresie jakości wody do spożycia,
 - e) środki kontroli ryzyka i zarządzanie w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
- 5) zapewnia się skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
- 6) wymienia się elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych, jeżeli jest to wykonalne ekonomicznie i technicznie.

2. Działania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, podejmują: organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze wsparciem merytorycznym Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanego dalej „NIZP PZH – PIB”, i osoby uprawnione do sporządzania ocen ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o których mowa w art. 4o ust. 1;
- 2) pkt 2 i 3, podejmują: organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 3) pkt 4 podejmują: NIZP PZH – PIB i osoby uprawnione do sporządzania ocen ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o których mowa w art. 4o ust. 1;
- 4) pkt 5 podejmują: właściciele lub zarządcy nieruchomości, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub NIZP PZH – PIB;
- 5) pkt 6 podejmują: właściciele lub zarządcy nieruchomości.

3. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym zainstalowanym na terenie jednostki, podmiotu, urzędu, służby lub innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o

Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, działania o których mowa w ust. 1 pkt 1–5 podejmują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4–5, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, do właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym.

5. Organy, o których mowa w ust. 3, przekazują informację o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

Art. 4n. Właściciel lub zarządca nieruchomości będącej obiektem priorytetowym lub obiektem, dla których w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi, wskazujące na konieczność monitorowania wartości bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, przekazuje za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, w terminie:

- 1) co 6 lat – do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub informację z dokonanego przeglądu oceny ryzyka o braku jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4i ust. 2;
- 2) 30 dni od dnia przeprowadzania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, oceny ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

Art. 4o. 1. Dostawca wody:

- 1) zapewnia, że jakość wody do spożycia jest zgodna obowiązującymi wymogami jakości wody do spożycia, ustalonymi zgodnie z art. 4b;
- 2) dostarcza wodę do punktu zgodności zgodną z wymaganiami jakości wody do spożycia, określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) wyznacza punkty poboru próbek wody do spożycia w ramach monitoringu zgodności i ustala harmonogram pobierania próbek wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia, w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, pisemnie lub uzupełnia je w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym;
- 4) uczestniczy w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek wody do badań jakości wody do spożycia i

- wykonuje badania wody do spożycia w zakresie wynikającym z przepisów wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonym na podstawie oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o której mowa w art. 4g;
- 5) wskazuje laboratorium do realizacji badań planowanych w harmonogramie pobierania próbek wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia w ramach monitoringu zgodności;
 - 6) przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności,
 - b) informacje o przekroczeniach wartości parametrycznych z badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych przekroczeń oraz o podejmowanych działaniach naprawczych mających na celu dostarczenie konsumentom wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz o których mowa w art. 2a pkt 2,
 - c) informacje o przekroczeniach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej ujmowanej przez dostawcę wody– w terminach wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
 - 7) ustala przyczynę niezgodności z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku stwierdzonych niezgodności w przypadku ustalenia, że niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania;
 - 8) prowadzi monitoring operacyjny co najmniej w zakresie parametru operacyjnego mętność, z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub parametru operacyjnego Colifagi somatyczne w przypadku gdy zasadność badania tego parametru wynika z oceny ryzyka;
 - 9) prowadzi monitoring substancji promieniotwórczych w wodzie do spożycia;

- 10) posiada udokumentowane informacje o parametrach jakości wody surowej, w tym w zakresie parametrów objętych listą obserwacyjną, a w przypadku wody kupowanej hurtowo także o parametrach jakości wody surowej i metodach uzdatniania wody parametrach jakości wody uzdatnionej dostarczanej przez tego dostawcę wody;
- 11) odpowiada za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody;
- 12) zapewnia, aby w przypadku, gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody do spożycia, skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana, aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla dezynfekcji, aby wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie, oraz aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 13) prowadzi, dokumentuje badania parametrów objętych listą obserwacyjną w wodzie do spożycia oraz informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, w przypadku wystąpienia w wodzie surowej przekroczeń wartości wytycznych ustalonych dla parametrów objętych listą obserwacyjną;
- 14) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:
 - a) wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt 4, 8 i 9,
 - b) posiadane informacje o parametrach jakości wody surowej, o których mowa w pkt 10;
- 15) zapewnia stosowanie materiałów, wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia substancji chemicznych i ich mieszanin do uzdatniania wody oraz materiałów filtracyjnych spełniających wymagania określone w art. 37a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;

- 16) informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody do spożycia oraz rozpowszechnia opracowany przez państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego komunikat o jakości wody do spożycia w przypadku udzielenia zgody na odstępstwo, stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia albo stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznej;
- 17) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego aktualne informacje o strefie lub strefach zaopatrzenia objętych systemem zaopatrzenia w wodę.

2. W przypadku wystąpienia niezgodności wody do spożycia z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym woda do spożycia wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda do spożycia dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z tymi wartościami parametrycznymi.

3. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda do spożycia jest zgodna przed przyłączem wodociągowym z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności, właściciel lub zarządca nieruchomości przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego program naprawczy, którego celem jest zapewnienie zgodności w punkcie, w którym woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do poboru wody do spożycia z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności.

4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 2, występuje przed przyłączem wodociągowym, to program naprawczy, o którym mowa w ust. 3, przedstawia dostawca wody.

5. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych podjętych w celu zapewnienia zgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

Art. 4p. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących:

- 1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody do spożycia, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 2) podsumowanie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 2;

- 3) zalecenia dla konsumentów mające na celu minimalizację zagrożenia dla zdrowia ludzi w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7;
- 4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą;
- 5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody, w przeliczeniu na litr i metr sześcienny;
- 6) ilość wody przeznaczanej do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe, w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i jeżeli informacje te są dostępne dla dostawcy wody.

2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10000 m³ wody na dobę zapewnia konsumentom także dostęp do informacji obejmujących:

- 1) strukturę własnościową, jeżeli dostawca wody prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego – nie rzadziej niż raz na rok;
- 2) ocenę wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej za rok 2024, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia... o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę oraz zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2024 r. poz. ...) – najpóźniej do dnia 12 stycznia 2026 r.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej.

4. Na wniosek konsumenta, informacje o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nie częściej niż raz w roku.

5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

7. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 4r. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta podejmuje działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody do spożycia, w tym:

- 1) identyfikuje osoby bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody do spożycia, w szczególności spośród osób, rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym, i ustala przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu;
- 2) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi ocenia możliwości poprawy dostępu dla osób lub grup osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi informuje osoby lub grupy osób, o których mowa w pkt 1, o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody do spożycia;
- 4) stosuje środki, które uzna za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu do wody do spożycia dla osób lub grup osób, o których mowa w pkt 1.

2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na podstawie:

- 1) zgłoszeń dokonanych przez te osoby;
- 2) informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej – w przypadku samotnych osób w podeszłym wieku, niepełnosprawnych, długotrwale lub ciężko chorych, korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej.

3. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta we współpracy z dostawcami wody albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewnia powszechnie dostępne punkty poboru wody do spożycia oraz utrzymuje je w należyтым stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie i warunki techniczne.

4. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymał w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone te dokumenty.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

8. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje informacje o działaniach, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

9. Informacje, o których mowa w ust. 8, nie mogą zawierać danych osobowych.

10. Informacje, o których mowa w ust. 8:

- 1) organ regulacyjny przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie co 6 lat, w terminie do dnia 30 września;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia, za pomocą dedykowanego do tego celu systemu teleinformatycznego.”;

8) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody do spożycia i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość odprowadzanych ścieków.”,

b) uchyla się ust. 1a;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Nadzór nad jakością wody do spożycia sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

10) uchyla się art. 12a–12c;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych,
- 2) sposób prowadzenia monitoringu zgodności, w tym w szczególności wykaz parametrów, minimalną częstotliwość pobierania próbek do celów monitorowania zgodności, metody i punkty poboru próbek oraz metody analizy stosowane do celów monitorowania i wykazywania zgodności,
- 3) minimalną częstotliwość oraz miejsca poboru próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do badań dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w wewnętrznych systemach wodociągowych ciepłej wody użytkowej oraz procedury postępowania w zależności od wyników badania mikrobiologicznego,
- 4) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) informacji o przekroczeniach wartości parametrycznych z badań jakości wody wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych przekroczeń oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - b) częściowych lub całościowych sprawozdań z badań jakości wody wykonanych w ramach monitoringu zgodności,
 - c) informacji o przekroczeniach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody,
- 5) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców nieruchomości:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznych bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu,
 - b) informacji o podejmowanych działaniach naprawczych mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartościami

parametrycznymi bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu, w przypadku o którym mowa w art. 41 ust. 1,

- 6) przesłanki zmniejszenia wykazu parametrów podlegających monitorowaniu zgodności,
- 7) przesłanki zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
- 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek wody do badań w zakresie substancji promieniotwórczych,
- 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego w przypadku przekroczenia parametrów wskaźnikowych w ramach prowadzonego monitoringu zgodności;
- 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody substancji lub związków, o których mowa w art. 2a pkt 2,
- 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i Colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego

– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;

12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13h w brzmieniu:

Art. 13a.1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta informuje konsumentów o jakości wody do spożycia.

2. Konsumenty uzyskują informacje o jakości wody do spożycia w przypadku:

- 1) udzielenia zgody na odstępowanie, o którym mowa w art. 13c–13e,
- 2) stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznej wraz z informacją o zaleceniach i ewentualnych ograniczeniach jej wykorzystania,
- 3) stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia z jednoczesnym wskazaniem możliwości jej wykorzystywania do innych celów niż do spożycia przez ludzi,
- 4) stwierdzenia przydatności wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych – z komunikatów opracowywanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, które są rozpowszechniane przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w sposób umożliwiający

bezzwłoczne zapoznanie się z nimi konsumentów z obszaru, dla którego wydano komunikat.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2 pkt 1–3, powinna zawierać co najmniej:

- 1) dane o przekroczeniach wartości parametrycznych oraz związanych z nimi zagrożeniach zdrowotnych;
- 2) informacje o możliwości poprawy jakości wody do spożycia;
- 3) zalecenia mające na celu minimalizację zagrożenia dla zdrowia ludzi.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, dostawcy wody przekazują konsumentom informację o podejmowanych oraz planowanych działaniach naprawczych mających na celu zapewnienie odpowiedniej jakości dostarczanej wody wraz ze wskazaniem terminu ich zakończenia.

5. Informacje o jakości wody inne niż wskazane w ust. 2 konsumenci uzyskują:

- 1) zgodnie z przepisami o dostępie do informacji publicznej lub
- 2) z komunikatów umieszczanych na stronie internetowej urzędu gminy oraz na stronach internetowych dostawców wody, jeżeli prowadzą oni takie strony.

Art. 13b. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym w ramach informowania konsumentów o jakości wody do spożycia przedstawia na bieżąco informację uwzględniającą:

- 1) obszar gminy, na który jest dostarczana woda do spożycia podlegająca badaniom, wraz z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 13a ust. 2;
- 2) obszar gminy, na którym woda do spożycia nie została objęta obowiązkiem wykonywania badań jakości wody do spożycia, wraz ze wskazaniem powodów;
- 3) zagrożenia wynikające z braku wykonywania badań jakości wody do spożycia;
- 4) wskazanie czynności, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakichkolwiek zanieczyszczeń wody do spożycia.

2. W przypadku pojawienia się potencjalnego zagrożenia dla zdrowia konsumentów wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody do spożycia właściwy wójt, burmistrz lub prezydent miasta zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę do spożycia bezpieczną dla zdrowia.

3. W przypadku dostarczania wody do spożycia z indywidualnego ujęcia mniej niż 50 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 10 m³ na dobę, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, wykorzystujących wodę do spożycia, dostawca wody udziela konsumentom informacji o braku spełniania wymagań dotyczących jakości wody do spożycia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny potencjalnych zagrożeń zdrowotnych wynikających z braku spełniania wymagań dotyczących jakości wody do spożycia, załączając wyniki laboratoryjnych badań jakości wody do spożycia.

5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnych zagrożeń zdrowotnych wynikających z braku spełniania wymagań dotyczących jakości wody do spożycia, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje możliwe czynności, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi.

6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, informuje konsumentów o wszelkich czynnościach, o których mowa w ust. 5, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed szkodliwymi skutkami wynikającymi z jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody do spożycia.

7. W przypadku potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi wynikającego z jakości wody do spożycia dostawca wody niezwłocznie udziela porad, w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.

Art. 13c. 1. W przypadku gdy woda nie spełnia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 dla parametrów chemicznych i nie jest możliwe przywrócenie jej jakości do stanu wymaganego tymi przepisami w terminie 30 dni, dostawca wody występuje z wnioskiem do właściwego organu nadzoru sanitarnego o udzielenie zgody na odstępstwo od tych wymagań. Przekroczenie wartości parametrycznej danego parametru jakości wody nie może utrzymywać się łącznie przez okres dłuższy niż 30 dni w ciągu poprzedzających dwunastu miesięcy.

2. Wystąpienie z wnioskiem o udzielenie zgody na odstępstwo jest możliwe w przypadku:

- 1) nowego obszaru zasilania dla poboru wody do spożycia;

- 2) nowego źródła zanieczyszczenia wykrytego w obszarze zasilania dla poboru wody do spożycia lub nowo wyszukanych lub wykrytych parametrów;
- 3) zaistnienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody do spożycia, która mogłaby prowadzić do tymczasowego ograniczonego przekroczenia wartości parametrycznych.

3. Udzielenie zgody na odstępstwo jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę do spożycia o odpowiedniej jakości nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą żadnych innych środków

4. Wniosek o udzielenie zgody na odstępstwo zawiera:

- 1) wskazanie przyczyn występowania w wodzie do spożycia przekroczeń wartości parametrycznych, a także podejmowanych dotychczas przez dostawców wody działań w celu poprawy jakości wody do spożycia;
- 2) wskazanie, z jakich powodów nie można niezwłocznie dostarczyć wody do spożycia o odpowiedniej jakości za pomocą innych środków;
- 3) wykaz parametrów z przekroczeniami wartości parametrycznych;
- 4) wyniki kontroli jakości wody do spożycia w zakresie parametrów, o których mowa w pkt 3, z ostatnich trzech lat w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
- 5) propozycje maksymalnych dopuszczalnych wartości parametrycznych dla parametrów, o których mowa w pkt 3;
- 6) proponowany maksymalny okres odstępstwa, nieprzekraczający trzech lat;
- 7) ekspertyzę przygotowaną przez instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk lub uczelnię w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzące działalność z zakresu zdrowia publicznego, dotyczącą wpływu proponowanych wartości parametrycznych, o których mowa w pkt 5, na zdrowie konsumentów, uwzględniającą proponowany okres odstępstwa;
- 8) określenie strefy zaopatrzenia, której dotyczy wniosek o udzielenie zgody na odstępstwo;
- 9) określenie dobowej produkcji wody do spożycia;
- 10) określenie liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia;
- 11) określenie wpływu na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze;

- 12) propozycje częstotliwości badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametrów, o których mowa w pkt 3, wraz z uzasadnieniem;
- 13) harmonogram działań naprawczych, ocenę kosztów oraz źródła finansowania działań naprawczych;
- 14) harmonogram działań sprawdzających efektywność procesów naprawczych;
- 15) uzasadnienie wraz ze wskazaniem podejmowanych działań w celu zapewnienia wody o odpowiedniej jakości.

5. Zgoda na odstępstwo jest udzielana na możliwie najkrótszy okres, nie dłużej jednak niż na okres trzech lat.

6. Udzielając zgody na odstępstwo, właściwy organ nadzoru sanitarnego określa:

- 1) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo, w odniesieniu do ust. 2;
- 2) parametry jakości wody do spożycia, których dotyczy odstępstwo, wyniki kontroli, o których mowa w ust. 4 pkt 4, a także najwyższą dopuszczalną wartość parametryczną dla parametru, którego dotyczy odstępstwo;
- 3) dane, o których mowa w ust. 4 pkt 8–11;
- 4) częstotliwość badań jakości wody do spożycia wykonywanych przez dostawców wody w ramach monitoringu zgodności w odniesieniu do parametrów jakości wody, których dotyczy odstępstwo;
- 5) streszczenie planu mającego na celu przeprowadzenie niezbędnych działań naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych, ocenę kosztów oraz źródła finansowania działań naprawczych;
- 6) harmonogram działań sprawdzających efektywność procesów naprawczych;
- 7) okres obowiązywania odstępstwa.

Art. 13d. 1. Zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13c, udziela właściwy organ nadzoru sanitarnego w drodze decyzji.

2. Przed udzieleniem zgody na odstępstwo właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje całą dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje całą dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury.

3. Po pozytywnej weryfikacji, o której mowa w ust. 2, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny udziela zgody na odstępstwo, informując o tym w terminie 7 dni właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego oraz przekazując mu dane, o których mowa w art. 37aże ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny informuje, w terminie 7 dni, Głównego Inspektora Sanitarnego o udzieleniu zgody na odstępstwo oraz przekazuje mu dane, o których mowa w art. 37aże ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informuje, w terminie 7 dni, Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego o udzieleniu zgody na odstępstwo oraz przekazuje mu dane, o których mowa w art. 37aże ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13e. 1. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych mających na celu zapewnienie jakości wody spełniającej wymagania chemiczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo, w przypadkach wskazanych w art. 13c ust. 2 pkt 1 lub 2 lub 3.

2. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo dostawca wody składa w dwóch egzemplarzach do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, w przypadku jednostek podmiotów, urzędu, służb i innych podmiotów, określonych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych dostawca wody składa do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy i czynności, o których mowa w ust. 7, przekazuje ten wniosek do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego.

4. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera:

1) dane wymienione w art. 13c ust. 4;

- 2) szczegółowe sprawozdanie z podejmowanych dotychczas działań naprawczych obejmujących okres od dnia złożenia wniosku o udzielenie pierwszej zgody na odstępstwo do dnia złożenia wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 3) informację o działaniach planowanych do podjęcia w okresie wnioskowanym o udzielenie zgody na odstępstwo zatwierdzoną przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściwego wojewodę.

5. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie zgody na odstępstwo nie będzie stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę do spożycia o odpowiedniej jakości nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

6. Po pozytywnej weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 5, Główny Inspektor Sanitarny:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze przyznania drugiego odstępstwa wraz informacjami, o których mowa w ust. 4;
- 2) informuje właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo, które nie może trwać dłużej niż kolejne trzy lata.

7. Po pozytywnej weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 3, Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze przyznania drugiego odstępstwa wraz informacjami, o których mowa w ust. 4;
- 2) udziela drugiej zgody na odstępstwo, które nie może trwać dłużej niż kolejne trzy lata.

8. Do udzielenia zgody na drugie odstępstwo stosuje się przepisy art. 13 oraz art. 13f, przy czym szczegółowe sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych wraz z działaniami planowanymi do podjęcia w następnym okresie sprawozdawczym, o którym mowa w art. 13c ust. 1, dostawca wody przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

Art. 13f. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13c–13e, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta,

w szczególności o rodzaju i warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia doradztwo konsumentom, dla których udzielone odstępstwo może stanowić szczególne zagrożenie zdrowotne.

Art. 13g. 1. Dostawca wody przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta oraz właściwemu wojewodzie, co 3 miesiące od dnia złożenia wniosku o udzielenie zgody na odstępstwo, o którym mowa w art. 13c–13e, szczegółowe sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych wraz z działaniami planowanymi do podjęcia w następnym 3-miesięcznym okresie sprawozdawczym.

2. Dostawca wody, o którym mowa w art. 4g ust. 13, przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta oraz właściwemu wojewodzie, co 3 miesiące od dnia złożenia wniosku o udzielenie zgody na odstępstwo, o którym mowa w art. 13c–13e, szczegółowe sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych wraz z działaniami planowanymi do podjęcia w następnym 3-miesięcznym okresie sprawozdawczym.

3. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny na bieżąco dokonuje analizy sprawozdań, o których mowa w ust. 1.

4. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na bieżąco dokonuje analizy sprawozdań, o których mowa w ust. 2.

Art. 13h. Przepisów art. 13c–13g nie stosuje się do wody do spożycia rozlewanej do butelek lub pojemników.

13) w art. 19a w ust. 4 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4) określenie średniodobowego zapotrzebowania na wodę oraz przepływu maksymalnego godzinowego z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych, przeciwpożarowych oraz innych;
- 5) określenie średniej dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych – również wielkości ładunku zanieczyszczeń;”;

14) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które planuje budowę lub modernizację urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej „planem”.”,

b) uchyla się ust. 7;

15) w art. 29:

a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. Karze pieniężnej podlega dostawca wody, który:

- 1) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1 pkt 1 i 3 przekazuje po terminie ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody lub jej aktualizację;
- 2) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1 pkt 2 przekazuje po terminie ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizację;
- 3) pomimo spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4g ust. 10, nie rozszerza wykazu parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie zwiększa częstotliwości pobierania do badań próbek wody do spożycia, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 4) nie stosuje się do obowiązku zwiększenia częstotliwości pobierania próbek wody do spożycia, o którym mowa w art. 4g ust. 10;
- 5) nie wykonuje badań jakości wody do spożycia w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek wody do badań jakości wody do spożycia, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 10;
- 6) nie przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu sprawozdania z badań jakości wody do spożycia, wykonanych w ramach monitoringu zgodności, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 7) nie prowadzi działań naprawczych w przypadku stwierdzonych niezgodności z wartościami parametrycznymi i ustalonymi dla monitoringu zgodności;

- 8) nie przeprowadzi wstępnego monitoringu substancji promieniotwórczych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 9) nie zapewnia stosowania materiałów, wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, substancji chemicznych i ich mieszanin do uzdatniania wody oraz materiałów filtracyjnych spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 10) nie przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu co 3 miesiące od dnia złożenia wniosku o udzielenie zgody na odstępstwo szczegółowego sprawozdania z podejmowanych działań naprawczych wraz z działaniami planowanymi do podjęcia w następnym 3-miesięcznym okresie sprawozdawczym;
- 11) nie informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody do spożycia – nie rozpowszechnia opracowanego przez państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego komunikatu o jakości wody do spożycia, w przypadku:
 - a) udzielenia zgody na odstępstwo lub
 - b) stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia lub
 - c) stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznej;
- 12) nie prowadzi działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 5.

3c. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca nieruchomości, dla którego na podstawie oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej aktualizacji zostanie zidentyfikowane ryzyko dla jakości wody do spożycia w zakresie parametrów *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołów, który:

- 1) wbrew przepisowi art. 4j ust. 1 i 2 nie sporządzi oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub w razie potrzeby jej aktualizacji;
- 2) wbrew przepisowi art. 4j ust. 5, nie przechowuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej aktualizacji;
- 3) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, z częstotliwością wskazaną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub badania stężenia ołowiu;
- 4) nie przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu

sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub badania stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) ust. 1–3a – wymierza organ regulacyjny,
- 2) ust. 3b pkt 1 – wymierza właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,
- 3) ust. 3b pkt 2–12 i ust. 3c pkt 3–4 – wymierza właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny,
- 4) ust. 3c pkt 1–2 w przypadku obiektów priorytetowych – wymierza właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny

– w drodze decyzji administracyjnej.”,

c) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–8 w brzmieniu:

- „4) ust. 3b pkt 1 i 2 – wynosi 10 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni;
- 5) ust. 3b pkt 3–12 – wynosi od 100 zł do 60 000 zł;
- 6) ust. 3c – wynosi od 100 zł do 10 000 zł.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4, jest, w przypadku decyzji, o których mowa:

- 1) w pkt 1 i 2 – Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
- 2) w pkt 3:
 - a) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w sprawach decyzji wydanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego,
 - b) Główny Inspektor Sanitarny – w sprawach decyzji wydanych przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,
 - c) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego – w sprawach decyzji wydanych przez wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwanej dalej „wodą do spożycia”, powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach;”
 - b) w pkt 2 wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”;
- 2) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrażenie „obiektów użyteczności publicznej” zastępuje się wyrażeniem „budynków użyteczności publicznej”;
- 3) w art. 27 w ust. 2 wyraz „obiektu” zastępuje się wyrazem „budynku”;
- 4) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu:

„Rozdział 3a

System jakości badań wody

Art. 37aa. 1. Badania wody do spożycia, wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, zwane dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

- 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami PN-EN ISO/IEC 17025 lub innej jednostki akredytacyjnej z krajów członkowskich UE, zwaną dalej „akredytacją”, na wykonywanie badań:
 - a) wody do spożycia – według metod referencyjnych, określonych dla analiz wody w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757, ...), zwaną dalej „ustawą o zaopatrzeniu w wodę”, oraz metod zwalidowanych z uwzględnieniem charakterystyk analiz, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a dla nowych parametrów jakości wody do spożycia wynikających z oceny ryzyka, w oparciu o opisy procedur badawczych
 - b) wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli – według metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1

ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029);

- 2) zapewniają, że pobierania próbek wody w celu przeprowadzenia badania jakości wody dokonują próbkobiorcy z laboratoriów posiadających akredytację na pobieranie próbek wody dla określonych badań;
- 3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w sposób określony w art. 37ag;
- 4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów prowadzących badania wody w sposób określony w ust. 3.

2. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi w systemie teleinformatycznym ewidencję laboratoriów prowadzących badania wody obejmującą następujące informacje:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu prowadzącego laboratorium oraz jego siedzibę i adres;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny zakres i certyfikat akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku jeśli nie są dostępne badania biegłości informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych – zrealizowanych nie później niż dwa lata od dnia wystąpienia z wnioskiem o wpisanie do rejestru;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby lub osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań jakości wody;
- 11) numer wpisu do ewidencji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przekazuje z wykorzystaniem funkcjonalności udostępnionej w systemie teleinformatycznym podmiot prowadzący laboratorium prowadzące badania wody, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej,

opatrzone podpisem własnoręcznym albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym drogą elektroniczną z wykorzystaniem funkcjonalności udostępnionej w systemie teleinformatycznym obsługującym ewidencję, zawierającym następujące dane:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu prowadzącego laboratorium oraz jego siedzibę i adres;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny zakres i certyfikat akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku jeśli nie są dostępne badania biegłości informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych – zrealizowanych nie później niż dwa lata od dnia wystąpienia z wnioskiem o wpisanie do rejestru;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby lub osób uprawnionych do wydawania sprawozdań z badań jakości wody;
- 11) datę zgłoszenia.

4. Do zgłoszenia dołącza się uwierzytelnioną kopię albo cyfrowe odwzorowanie certyfikatu akredytacji.

5. Główny Inspektor Sanitarny, w terminie 30 dni:

- 1) przyjmuje zgłoszenie – jeżeli zostały spełnione wymogi formalne wskazane w ust. 3 i 4;
- 2) zwraca zgłoszenie do uzupełnienia – jeżeli nie zostały spełnione wymogi formalne wskazane w ust. 3 i 4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz wskazując 30-dniowy termin na uzupełnienie zgłoszenia;

3) odrzuca zgłoszenie – jeżeli wnioskodawca nie uzupełnił w terminie braków, o których mowa w pkt 2, albo zgłoszenie zostało przyjęte albo jest przedmiotem procedury wskazanej w pkt 2.

6. Do rozpatrzenia uzupełnionego zgłoszenia stosuje się ust. 5.

7. Do rozpatrywania zgłoszenia nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37ab. 1. Administratorem danych umieszczonych w ewidencji laboratoriów prowadzących badania wody są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny;
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni;
- 3) państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni;
- 4) państwowi graniczni inspektorzy sanitarni.

2. Na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego publikuje się informacje, o których mowa w art. 37aa ust. 2 pkt 1, 3–5, 7–9 i 11 oraz datę przyjęcia zgłoszenia lub adres strony internetowej, na której dostępne są te informacje oraz data przyjęcia zgłoszenia.

Art. 37ac. Główny Inspektor Sanitarny prostuje z urzędu oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym w zakresie danych wpisanych do ewidencji laboratoriów prowadzących badania wody.

Art. 37ad. Podmiot prowadzący laboratorium prowadzące badania wody informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o zmianie danych zamieszczonych w tej ewidencji z wykorzystaniem funkcjonalności udostępnionej w systemie teleinformatycznym, w terminie 7 dni roboczych od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych. W przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, podmiot ten ma obowiązek przekazać uwierzytelnioną kopię tego dokumentu albo jego odwzorowanie cyfrowe.

Art. 37ae. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody w przypadku udokumentowania równoważności wyników badania wody przeprowadzonego metodą alternatywną z wynikami badania wody przeprowadzonego metodą referencyjną.

2. Uznanie metody alternatywnej w zakresie badania wody za równoważną z metodą referencyjną następuje zgodnie z aktualnym wydaniem normy ZPN-EN ISO 17994 lub PN-EN ISO 16140.

3. Badania równoważności metody alternatywnej dokonuje się w krajowych laboratoriach akredytowanych

4. Dokumentacja oceny równoważności metody alternatywnej jest przedkładana krajowemu laboratorium referencyjnemu, w celu sprawdzenia jej kompletności i poprawności w odniesieniu do wymagań aktualnego wydania normy PN-EN ISO 17994 oraz zachowania spełnienia wymagania określonego w ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia po uzyskaniu pozytywnej oceny krajowego laboratorium referencyjnego, o której mowa w ust. 4, przedstawia Komisji Europejskiej informacje dotyczące metody oraz jej równoważności wraz z dokumentacją, o której mowa w ust. 4.

Art. 37af. 1. Laboratoria sporządzają sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia.

2. Sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia co najmniej:

- 1) numer identyfikacyjny z ewidencji laboratoriów;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska upoważnionej osoby pobierającej próbkę wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia wraz ze wskazaniem akredytowanej metody w oparciu, o którą pobrano próbkę wody do spożycia do badań, jeżeli dotyczy;
- 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby lub osób autoryzujących sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia;
- 4) wskazanie punktu z którego pobrano próbkę wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia.

Art. 37ag. 1. Całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie ze wszystkich oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia, wskazujące wartości badanych parametrów jakości wody do spożycia. Sprawozdanie to sporządza się po zakończeniu zleconych badań i uzyskania wyników.

2. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie z danego oznaczenia lub oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia, wskazujące wartości badanych parametrów.

3. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia sporządza się w momencie zakończenia danego badania i uzyskania wyniku wskazującego na przekroczenie wartości parametrycznych:

- 1) mikrobiologicznych, chemicznych oraz radiologicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) ustalonych w oparciu o wyniki oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę jako niezbędnych dla danej strefy zaopatrzenia do celów ochrony zdrowia ludzi.

4. Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują sprawozdanie z badań jakości wody podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do spożycia oraz przekazują właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu dane i sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego lub pisemnie w przypadku braku możliwości przekazania danych i sprawozdania za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego, w przypadku:

- 1) przekroczenia w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznej parametru enterokoki jelitowe lub *Escherichia coli*, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a w przypadku bakterii grupy coli ≥ 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 2) przekroczenia w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella*, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 3) przekroczenia w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych niewskazanych w pkt 1 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania..

5. W przypadku braku możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody, w momencie zakończenia badania i uzyskania wyniku, laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują informację o przekroczeniach, o których mowa w ust. 4, podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do spożycia oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu przez uzupełnienie danych w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym lub pisemnie w przypadku braku możliwości przekazania informacji za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego.

6. Laboratorium wykonujące badania jakości wody przekazuje podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4 i 5,

także właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz. 1222) lub faksem. Informacja, o której mowa w ust. 5, może być także przekazana telefonicznie.

Art. 37ah. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może przeprowadzić kontrolę w laboratorium, w zakresie wywiązywania się z obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Kontrola może ograniczać się do analizy przekazanych dokumentów i danych.

Art. 37ai. 1. Badanie wody mogą również wykonywać laboratoria, które są laboratoriami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 oraz art. 37af i art. 37ag.

2. Do laboratoriów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie stosuje się przepisów art. 37aa ust. 5–7 oraz art. 37ah.

3. Badania wody do spożycia mogą również wykonywać laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3 oraz art. 37af i art. 37ag.

Art. 37aj. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę w celu zapewnienia ciągłości badań wody do spożycia w zakresie zapotrzebowania na:

- 1) badania oraz możliwości wykonywania badań na nadzorowanym przez niego terenie, przez laboratoria wpisane dotychczas do ewidencji laboratoriów, w zakresie badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia;
- 2) próbkobiorców uprawnionych do pobierania próbek wody w oparciu o akredytowane metody pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 raz w roku;
- 2) pkt 2 raz na 6 miesięcy.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje informacje z przeprowadzonej analizy, o której mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, w terminie do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 37ak. 1. W celu zapewnienia odpowiedniego nadzoru nad jakością wody do spożycia minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza krajowe laboratorium referencyjne.

2. W przypadku braku zapewnienia nadzoru w pełnym zakresie badań jakości wody do spożycia oraz realizacji zadań wskazanych w art. 37al ust. 1 przez jedno laboratorium, minister właściwy do spraw zdrowia może wyznaczyć kolejne laboratorium referencyjne.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratorium referencyjne, mając na względzie zadania przypisane dla krajowego laboratorium referencyjnego oraz zakres badanych parametrów.

Art. 37al. 1. Krajowe laboratorium referencyjne:

- 1) przeprowadza szkolenia dla osób wykonujących badania laboratoryjne w zakresie nowych metod i procedur badań oraz ich weryfikacji lub walidacji;
- 2) może organizować krajowe badania biegłości i porównania międzylaboratoryjne, w odniesieniu do poszczególnych metod badań;
- 3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości laboratoriów;
- 4) prowadzi badania nowych parametrów stwarzających zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których nie zostały one określone;
- 5) wykonuje badania jakości wody do spożycia oraz ekspertyzy w tym zakresie badań;
- 6) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia i w zakresie badań jakości wody do spożycia, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej;
- 7) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia;
- 8) dokonuje oceny i sprawdza kompletność i poprawność dokumentacji oraz badań równoważności metody alternatywnej w odniesieniu do obowiązujących norm w zakresie kryteriów uznawania równoważności metod oraz przygotowuje wniosek o jej uznanie do Komisji Europejskiej.
- 9) posiada akredytację na pobór próbek wody.

2. Krajowe laboratorium referencyjne może zajmować merytoryczne stanowisko w zakresie dotyczącym uzyskania rozbieżnych wyników badania jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymują wykonania decyzji, o której mowa w art. 37azd ust. 1 pkt 4.

Art. 37am. 1. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 3–6, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym.

2. Koszty czynności, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 8, ponoszą podmioty, które wystąpiły o uznanie równoważności metody.

3. Koszty czynności, o których mowa w art. 37al ust. 2, ponosi podmiot, który kwestionuje wyniki badań.

Art. 37am. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu oraz Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informację o udzielonych akredytacjach, o których mowa 37aa ust 1 pkt 1, zmianach zakresu akredytacji oraz zawieszonych albo cofniętych akredytacjach w terminie 14 dni odpowiednio od dnia podjęcia decyzji.

Rozdział 3b

Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z wodą do spożycia oraz substancje do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Art. 37ao. Producent lub importer materiału i wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia oraz substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia, w tym wytwarzanych in situ, i materiałów filtracyjnych zapewnia, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one:

- 1) wpływać negatywnie na bezpieczeństwo wody do spożycia dla zdrowia ludzi;
- 2) wpływać negatywnie na barwę, zapach i smak wody do spożycia;
- 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów, z wyjątkiem materiałów filtracyjnych stosowanych w filtrach i w biologicznych procesach uzdatniania wody do spożycia;
- 4) uwalniać do wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne z uwagi na cel ich zastosowania.

Art. 37ap. 1. Producent lub importer materiału lub wyrobu, o których mowa w art. 37ao, może wprowadzać je do obrotu, jeżeli uzyskał certyfikat poświadczający, że materiał lub wyrób spełnia wymagania, o których mowa w art. 37ao, zwany dalej „certyfikatem”.

1a. Certyfikat musi być wydany przez jednostkę certyfikującą posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji lub innej jednostki akredytacyjnej z krajów członkowskich UE na zgodność z wymaganiami PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na potrzeby art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

2. Postępowanie o wydanie certyfikatu, zmianę certyfikatu lub przedłużenie jego ważności obejmuje przeprowadzenie czynności związanych z oceną dokumentacji dotyczącej materiału lub wyrobu oraz – jeżeli to konieczne – przeprowadzenie audytu w miejscu wytwarzania i/lub badań.

3. Badania, o których mowa w ust. 2, wykonywane są zgodnie z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 przez jednostkę certyfikującą procedurami badawczymi pozwalającymi potwierdzić, że materiał lub wyrób spełnia wymagania, o których mowa w art. 37ao.

4. Postępowanie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na wniosek producenta lub importera materiału lub wyrobu, o którym mowa w art. 37ao, lub innego podmiotu wprowadzającego do obrotu lub udostępniającego taki materiał lub wyrób, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera określenie i adres wnioskodawcy oraz adres miejsca produkcji materiału lub wyrobu, nazwę techniczną lub nazwę handlową, opis techniczny i dane dotyczące jego właściwości użytkowych i składu.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań, o których mowa w art. 37ao.

7. Postępowanie, o którym mowa w ust. 2, prowadzone jest na podstawie umowy, zawartej pomiędzy wnioskodawcą a jednostką certyfikującą.

8. Certyfikat jest wydawany na okres 5 lat i jego ważność może być przedłużana na kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat.

9. Certyfikat obowiązuje od dnia jego wydania.

10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 2, jest przechowywana, przez producenta lub importera materiału lub wyrobu, o których mowa w art. 37ao, przez okres 10 lat.

11. Przeprowadzenie postępowania, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na koszt wnioskodawcy.

12. Koszty prowadzenia postępowania, o którym mowa w ust. 2, poza kosztami administracyjnymi, obejmują koszty:

- 1) pobrania próbek;
- 2) badań laboratoryjnych;
- 3) analizy wyników badań;
- 4) prowadzenia audytów;
- 5) wyjazdów do producenta.

13. Jednostka certyfikująca jest uprawniona do przeprowadzenia:

- 1) audytu u producenta wyrobu w ramach procesu certyfikacji zgodnie z systemem 1+;
- 2) postępowania wyjaśniającego z udziałem wnioskodawcy, w przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody do spożycia, przy zastosowaniu materiału lub wyrobu, o którym mowa w art. 37ao.

14. Wnioskodawca ma obowiązek w postępowaniu, o którym mowa w ust. 2, oraz w okresie ważności certyfikatu:

- 1) udzielać jednostce certyfikującej informacji dotyczących materiału lub wyrobu będącego przedmiotem postępowania;
- 2) przedstawić jednostce certyfikującej dokumentację dotyczącą wyrobu lub materiału, będącego przedmiotem postępowania oraz próbki takiego wyrobu lub materiału, a także wyniki dotychczas przeprowadzonych badań – jeżeli takimi dysponuje;
- 3) zapewnić jednostce certyfikującej możliwość przeprowadzenia audytu w miejscu produkcji, magazynowania lub sprzedaży wyrobu, będącego przedmiotem postępowania.

15. Certyfikat może być unieważniony przez jednostkę certyfikującą, z własnej inicjatywy albo na wniosek organu państwowej inspekcji sanitarnej:

- 1) po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, jeżeli jego wynik nie potwierdzi pozytywnej oceny właściwości wyrobu lub materiału, o którym mowa w art. 37ao, lub

- 2) niepotwierdzenia, w ramach prowadzonego audytu, pozytywnej oceny właściwości wyrobu lub materiału, o którym mowa w art. 37ao, w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, określonych w wydanej krajowej ocenie technicznej lub dokonania zmiany przepisów w tym zakresie lub
- 3) niezapewnienia możliwości przeprowadzenia audytu, jeżeli jest wymagany.

16. Jednostka certyfikująca prowadzi wykaz wydanych certyfikatów obejmujący:

- 1) numer certyfikatu;
- 2) nazwę techniczną lub nazwę handlową materiału lub wyrobu;
- 3) zakres stosowania materiału lub wyrobu;
- 4) określenie wnioskodawcy – jego imię i nazwisko albo nazwę, jego adres zamieszkania albo siedzibę i adres;
- 5) imię i nazwisko albo nazwę producenta i adres miejsca produkcji materiału lub wyrobu;
- 6) wskazanie okresu ważności certyfikatu lub datę jego unieważnienia.

17. Wykaz, o którym mowa w ust. 16, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej jednostki certyfikującej.

18. Jednostka certyfikująca przechowuje dokumentację dla wydanych certyfikatów, w tym ich zmiany i przedłużenia ważności, przez okres 10 lat.

19. Jednostka certyfikująca umożliwia za pośrednictwem swojej strony internetowej dostęp do stron internetowych, dotyczących dokumentów potwierdzających spełnianie wymagań określonych w art. 11 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), wydanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli takie informacje są udostępniane w tej formie.

Art. 37ar. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia dokonuje notyfikacji jednostki certyfikującej na jej wniosek i na zasadach określonych w rozporządzeniu Delegowanym Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach zwana dalej „rozporządzeniem 2024/370” oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2022 r. poz. 1854).

2. Organem właściwym do udzielenia autoryzacji w rozumieniu przepisu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Polskie Centrum Akredytacji:

1) prowadzi ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2024/370 na podstawie i zgodnie z rozdziałem 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku,

2) we współpracy z ministrem właściwym do spraw do spraw zdrowia na potrzeby wymagania o którym mowa w art. 37ap ust 1 opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek oceniających zgodność oraz w miarę potrzeb, uwzględniając w szczególności wnioski z jego bieżącej realizacji, aktualizację tego programu.

Art. 37as. Do budowy i remontu systemu ujmowania, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody do spożycia oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały i wyroby spełniające wymagania określone w art. 37ao, potwierdzone certyfikatem albo innym dokumentem, o którym mowa w art. 37as.

Art. 37ass. Podmiot dysponujący dokumentem potwierdzającym spełnianie wymagań określonych w art. 11 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wydany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, nie podlega procedurze uzyskania certyfikatu dla materiału i wyrobu, o którym mowa w art. 37ap.

Art. 37at. 1. Producent lub importer substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiału filtracyjnego może wprowadzać je do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez jednostkę dokonującą oceny higienicznej potwierdzający, że spełniają one wymagania określone w art. 37ao, zwany dalej „atestem”.

2. W przypadku gdy uzdatnianie wody do spożycia obejmuje także jej dezynfekcję, producent lub importer, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać do obrotu wyłącznie substancje chemiczne i ich mieszaniny do uzdatniania wody do spożycia, w tym wytwarzane in situ, dla których dla powyższego obszaru zastosowania wystawiono ważne pozwolenie lub zezwolenie na handel równoległy lub pozwolenie na obrót zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L

167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.⁷⁾) i ustawą z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24).

3. Postępowanie w sprawie wydania, zmiany lub przedłużenia ważności atestu obejmuje przeprowadzenie oceny dokumentacji dotyczącej substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego oraz – jeżeli to konieczne – przeprowadzenie badań, w zakresie i w sposób określony w zharmonizowanych normach.

4. Postępowanie, o którym mowa w ust. 3, jest prowadzone na wniosek producenta lub importera, o którym mowa w ust. 1, lub na wniosek innego podmiotu wprowadzającego do obrotu lub udostępniającego substancję chemiczną, mieszaninę substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiał filtracyjny, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera określenie i adres wnioskodawcy, nazwę techniczną lub nazwę handlową, opis techniczny i dane dotyczące właściwości użytkowych i składu substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, załącza się dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań, o których mowa w art. 37ao.

7. Postępowanie, o którym mowa w ust. 3, prowadzone jest na podstawie umowy zawartej pomiędzy wnioskodawcą a jednostką dokonującą oceny higienicznej.

8. Atest jest wydawany na okres 5 lat, a jego ważność może być przedłużana na kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat.

9. Atest obowiązuje od dnia jego wydania.

10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 3, jest przechowywana przez producenta lub importera, o którym mowa w ust. 1, przez okres 10 lat.

11. Przeprowadzenie postępowania, o którym mowa w ust. 3, jest prowadzone na koszt wnioskującego.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w: Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2023, str. 25, Dz. Urz. UE L 234 z 03.09.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 103 z 05.04.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 57, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 16, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 19, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 106 z 26.03.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 78 i Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 81.

12. Koszty prowadzenia postępowania, o którym mowa w ust. 3, poza kosztami administracyjnymi, obejmują koszty:

- 1) badań laboratoryjnych;
- 2) analizy wyników badań;

13. Jednostka dokonująca oceny higienicznej jest uprawniona do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem wnioskodawcy, w przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przy zastosowaniu materiału lub wyrobu, o którym mowa w art. 37ao.

14. Wnioskujący ma obowiązek w postępowaniu, o którym mowa w ust. 3, oraz w okresie jego ważności:

- 1) udzielać jednostce dokonującej oceny higienicznej informacji dotyczących substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego, będącego przedmiotem postępowania, w tym ich produkcji, zawartości substancji czynnej, stopnia czystości, zawartości niezwiązanych monomerów, produktów rozpadu i reakcji,
- 2) przedstawić jednostce dokonującej oceny higienicznej dokumentację dotyczącą substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego, będącego przedmiotem postępowania oraz próbki takiej substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego, a także wyniki dotychczas przeprowadzonych badań – jeżeli takimi dysponuje
– w zakresie oraz trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 19.

15. Atest może być unieważniony przez jednostkę dokonującą oceny higienicznej, z własnej inicjatywy albo na wniosek organu państwowej inspekcji sanitarnej:

- 1) po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, jeżeli jego wynik nie potwierdzi pozytywnej oceny substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiału filtracyjnego, o którym mowa w art. 37ao lub
- 2) braku spełnienia przez substancję chemiczną, mieszaninę substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiał filtracyjny wymagań określonych w art. 37ao.

16. Jednostka dokonująca oceny higienicznej prowadzi wykaz wydanych atestów obejmujący:

- 1) numer atestu;
- 2) nazwę techniczną, i nazwę handlową substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiału filtracyjnego;
- 3) zakres stosowania substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego;
- 4) określenie wnioskodawcy – jego nazwę, adres siedziby;
- 5) imię i nazwisko albo nazwę producenta i adres miejsca produkcji substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiału filtracyjnego,
- 6) wskazanie okresu ważności atestu lub datę jego unieważnienia.

17. Wykaz, o którym mowa w ust. 16, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej jednostki certyfikującej.

18. Jednostka certyfikująca przechowuje dokumentację dla wydanych atestów, w tym ich zmiany i przedłużenia ważności, przez okres 10 lat.

19. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych dotyczących składu substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiału filtracyjnego,
- 2) zakres danych objętych atestem, z uwzględnieniem danych wskazanych w pkt 1, danych potwierdzających spełnienie przez substancję chemiczną, mieszaninę substancji chemicznych do uzdatniania wody lub materiał filtracyjny wymagań określonych w art. 37ao, w tym uwag dotyczących ograniczeń lub warunków stosowania substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia lub materiału filtracyjnego, jak również zaleceń dotyczących kontroli jakości wody do spożycia, jeżeli jest to niezbędne w celu spełniania wymagań określonych w art. 37ao,
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji niezbędnej do przedłożenia wraz wnioskiem o wydanie atestu lub zmianę atestu lub przedłużenie ważności atestu

– mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa zdrowotnego wody do spożycia oraz wiedzę w zakresie potwierdzającym ocenę właściwości higienicznych substancji chemicznych i ich mieszanin do uzdatniania wody i materiału filtracyjnego.

Art. 37au. 1. Do uzdatniania wody do spożycia, w tym wody w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz wody ciepłej, mogą być stosowane wyłącznie substancje

chemiczne i ich mieszaniny do uzdatniania wody do spożycia oraz materiały filtracyjne spełniające wymagania określone w art. 37ao w odniesieniu do danego zastosowania, potwierdzone atestem lub innym dokumentem, o którym mowa w art. 37aw potwierdzającym spełnienie powyższych wymagań w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

2. Substancje chemiczne i ich mieszaniny do uzdatniania wody do spożycia, także wytwarzane in situ, mogą być stosowane do dezynfekcji wody do spożycia, w tym wody w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz wody ciepłej, gdy ponadto objęte są aktualnym pozwoleniem lub zezwoleniem na handel równoległy lub pozwoleniem na obrót, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i z ustawą z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych.

Art. 37aw. Podmiot niedysponujący dokumentem potwierdzającym spełnianie wymagań określonych w art. 12 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wydanym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej podlega procedurze uzyskania atestu dla substancji chemicznej, mieszaniny substancji chemicznych do uzdatniania wody do spożycia i materiału filtracyjnego w trybie określonym w art. 37at.

Art. 37ax. 1. Zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody do spożycia rozumianych jako zastosowanie:

- 1) nowych rozwiązań uzdatniania wody do spożycia lub
- 2) znacząco ulepszonych rozwiązań uzdatniania wody do spożycia lub
- 3) już znanej i stosowanej technologii uzdatniania wody do spożycia, ale w innych warunkach

– wymaga uzyskania zgody, w drodze decyzji, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Zgoda jest wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający zastosować nową technologię uzdatniania wody do spożycia, zawierającej:

- 1) udokumentowaną informację o parametrach jakości wody surowej, w tym parametrów objętych listą obserwacyjną, lub wynik badania jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody;

- 2) określenie planowanego miejsca i przeznaczenia zastosowania nowej technologii uzdatniania wody do spożycia;
- 3) wykaz materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, substancji chemicznych i ich mieszanin do uzdatniania wody do spożycia lub materiałów filtracyjnych stosowanych w procesie uzdatniania oraz dystrybucji wody do spożycia wraz ze wskazaniem aktualnych certyfikatów oraz atestów;
- 4) w przypadku stosowania produktu biobójczego także dokument dopuszczający ten produkt biobójczy do obrotu, z określonym zakresem jego stosowania;
- 5) opinię instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu naukowego działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk lub uczelni w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.⁸⁾), wykonaną na koszt podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, wskazującą, że nowa technologia uzdatniania wody do spożycia zapewni spełnienie przez wodę do spożycia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, co do zasadności zastosowania określonej metody uzdatniania wody do spożycia.

3. Zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna być poparta wynikami badań jakości wody do spożycia wykonanymi w laboratorium wpisanym do ewidencji laboratoriów, o którym mowa w art. 37aa ust. 2, na koszt podmiotu ubiegającego się o jej uzyskanie, w zakresie uzgodnionym z właściwym państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny prowadzi wykaz zgód, o których mowa w ust. 1.

Art. 37ay. Właściciel lub zarządca nieruchomości, w terminie do 6 miesięcy od dnia zastosowania materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia przeprowadza, na swój koszt, badania jakości wody do spożycia w wewnętrznym systemie wodociągowym, w zakresie uzgodnionym z właściwym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym.

Rozdział 3c

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1088, 1234, 1672, 1872 i 2005 oraz z 2024 r. poz. 124, 227 i 1089.

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37az. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z realizacji badań jakości wody do spożycia zgodnie z ustalonym harmonogramem w ramach monitoringu zgodności, realizowanym zgodnie z zakresem i częstotliwością określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właścicieli lub zarządców nieruchomości z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z realizacji działań naprawczych, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) realizuje zadania wskazane w art. 13c–13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę i art. 37azd;
- 5) weryfikuje, przed przekazaniem do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, przedkładane przez dostawców wody wnioski o:
 - a) zmniejszenie wykazu parametrów jakości wody do spożycia podlegających monitorowaniu zgodności lub
 - b) zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia dla parametrów jakości wody do spożycia podlegających monitorowaniu zgodności– w szczególności w zakresie ich kompletności oraz zasadności zmian w harmonogramie pobierania próbek wody do spożycia do badań w ramach monitoringu zgodności dla danej strefy zaopatrzenia;
- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych odpowiednio przez dostawcę wody w przypadku stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznych badanych parametrów wody do spożycia w punkcie zgodności lub właściciela lub zarządcę nieruchomości w przypadku stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznych badanych parametrów wody do spożycia;

- 7) analizuje przekazane przez dostawców wody sprawozdania z badań jakości wody do spożycia przeprowadzone zgodnie z ustalonym na dany rok harmonogramem w ramach monitoringu zgodności w zakresie ewentualnych zagrożeń zdrowotnych;
- 8) analizuje przekazane przez właścicieli lub zarządców nieruchomości sprawozdania z badań jakości wody do spożycia pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie ewentualnych zagrożeń zdrowotnych;
- 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego monitoringu jakości wody do spożycia, zwane dalej „danymi monitoringowymi”;
- 10) przekazuje dane monitoringowe do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego;
- 11) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;
- 12) gromadzi, weryfikuje, analizuje informacje, o których mowa w art. 4m ust. 4 i art. 4n ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, przekazuje do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wykonywanie przez dostawcę wody badań jakości wody do spożycia zgodnie z ustalonym harmonogramem w ramach monitoringu zgodności;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właścicieli lub zarządców nieruchomości z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z realizacji działań naprawczych, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) realizuje zadania wskazane w art. 13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę i art. 37azd;
- 5) weryfikuje przedkładane przez dostawców wody wnioski o zmianę zakresu oraz minimalnej częstotliwości, w zakresie:
 - a) przesłanek uzasadniających usunięcie parametru podlegającego monitorowaniu zgodności,

- b) przesłanek uzasadniających zmniejszenie częstotliwości monitorowania zgodności parametrów;
- 6) weryfikuje przedkładane przez dostawców wody informacje dotyczące:
 - a) przesłanek uzasadniających ustalenie dodatkowego parametru podlegającego monitorowaniu zgodności,
 - b) przyjętych wartości parametrycznych oraz częstotliwości wykonywania badań jakości wody do spożycia dla ustalonego parametru,
 - c) przesłanek uzasadniających zwiększenie częstotliwości monitorowania zgodności parametrów,
 - d) obszaru, na którym dodatkowy parametr ma podlegać monitorowaniu zgodności, wraz ze wskazaniem strefy zaopatrzenia;
- 7) niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o akceptacji lub braku akceptacji, przedłożonego przez dostawcę wody wniosku o którym mowa w pkt 5 oraz weryfikacji przedłożonej przez dostawcę wody informacji o której mowa pkt 6;
- 8) gromadzi, analizuje i ocenia uzyskane dane monitoringowe;
- 9) udostępnia dane monitoringowe Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
- 10) wydaje zgodę, o której mowa w art. 37ax ust. 1, na zastosowanie nowej technologii uzdatniania wody, rozumianej jako zastosowanie nowych rozwiązań uzdatniania wody lub znacząco ulepszonych rozwiązań uzdatniania wody lub już znanej i stosowanej technologii uzdatniania wody zastosowanej w innych warunkach;
- 11) gromadzi, weryfikuje, analizuje i przekazuje do Głównego Inspektora Sanitarnego informacje, o których mowa w art. 4m ust. 4 i art. 4n ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z realizacji badań jakości wody do spożycia zgodnie z ustalonym harmonogramem w ramach monitoringu zgodności realizowanego zgodnie z zakresem i częstotliwością określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;

- 2) weryfikuje wywiązywanie się właścicieli lub zarządców nieruchomości, o których mowa w art. 4j ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, z realizacji programu monitoringu badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy nieruchomości z realizacji działań naprawczych, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) realizuje zadania wskazane w art. 13c–13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę i art. 37azd;
- 5) weryfikuje, przed przekazaniem do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego, przedkładane przez dostawców wody wnioski o:
 - a) zmniejszenie wykazu parametrów jakości wody do spożycia podlegających monitorowaniu zgodności lub
 - b) zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia dla parametrów jakości wody do spożycia podlegających monitorowaniu zgodności– w szczególności w zakresie ich kompletności oraz zasadności zmian w harmonogramie pobierania próbek wody do spożycia do badań w ramach monitoringu zgodności dla danej strefy zaopatrzenia;
- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych odpowiednio przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę nieruchomości w przypadku stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznych badanych parametrów wody do spożycia w punkcie zgodności;
- 7) analizuje przekazane przez dostawców wody sprawozdania z badań jakości wody do spożycia przeprowadzone zgodnie z ustalonym na dany rok harmonogramem w ramach monitoringu zgodności w zakresie ewentualnych zagrożeń zdrowotnych;
- 8) analizuje przekazane przez właścicieli lub zarządców nieruchomości sprawozdania z badań jakości wody do spożycia pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie ewentualnych zagrożeń zdrowotnych;
- 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane monitoringowe;

- 10) informuje właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku, jeśli zaopatrywane są podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 11) weryfikuje przedkładane przez dostawców wody informacje dotyczące:
 - a) przesłanek uzasadniających ustalenie dodatkowego parametru podlegającego monitorowaniu zgodności,
 - b) przyjętych wartości parametrycznych oraz częstotliwości wykonywania badań jakości wody do spożycia dla ustalonego dodatkowego parametru,
 - c) przesłanek uzasadniających zwiększenie częstotliwości monitorowania zgodności parametrów,
 - d) obszaru, na którym dodatkowy parametr ma podlegać monitorowaniu zgodności, wraz ze wskazaniem strefy zaopatrzenia;
- 12) niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego o akceptacji lub braku akceptacji, przedłożonego przez dostawcę wody wniosku o którym mowa w pkt 5 oraz weryfikacji przedłożonej przez dostawcę wody informacji, o której mowa pkt 6 i 11;
- 13) gromadzi, analizuje i ocenia uzyskane dane monitoringowe;
- 14) udostępnia dane monitoringowe Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego.

4. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1–3, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) ustalają w porozumieniu z dostawcą wody do spożycia i właścicielem obiektu korzystającego z wody do spożycia punkty zgodności, ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej oraz równomierny w czasie pobór próbek wody z tych punktów, reprezentatywnie dla jakości wody do spożycia przez cały rok;
- 2) pobierają próbki wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do badań jakości wody do spożycia w punktach zgodności zgodnie z ustalonym przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej planem działania na dany rok;
- 3) pobierają próbki wody do spożycia do badań jakości wody do spożycia w wyniku skarg, interwencji oraz incydentów;
- 4) wykonują kontrolne badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych, podejmowanych w przypadkach, o których mowa w art. 37azb ust. 1 pkt 3 i pkt 4, wykonanych przez dostawców wody oraz właścicieli lub zarządców

- nieruchomości, mających na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 5) uczestniczą z dostawcami wody do spożycia w ustalaniu harmonogramów pobierania próbek wody do spożycia w ramach monitoringu zgodności oraz zakres badań wykonywanych przez te podmioty w danym roku;
 - 6) prowadzą wykaz:
 - a) dostawców wody, w tym:
 - przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych,
 - podmiotów wykorzystujących wodę do spożycia, pochodzącą z indywidualnego ujęcia, w ramach działalności gospodarczej lub w budynkach użyteczności publicznej oraz budynkach zamieszkania zbiorowego lub w podmiotach działających na rynku spożywczym, wykorzystujących wodę do spożycia,
 - b) systemów zaopatrzenia, o których mowa w art. 4d ust. 1 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym stref zaopatrzenia w wodę,
 - c) punktów zgodności,
 - d) obiektów priorytetowych oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi, wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu.

Art. 37aza. 1. Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o:

- 1) wynikach monitorowania zgodności w przypadku przekroczenia wartości parametrycznych parametrów jakości wody do spożycia dla parametrów mikrobiologicznych i chemicznych wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i ołowiu w obiektach priorytetowych i obiektach, dla których w ocenie ryzyka, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi,

- wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub ołowiu;
- 3) działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców nieruchomości, w przypadkach o których mowa w pkt 1 i 2;
 - 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi – bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartościami parametrycznymi – trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1 000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody.

2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, za pomocą dedykowanego do tego celu systemu teleinformatycznego.

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 i 1222) lub obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, 834, 1089, 1222 i 1248).

Art. 37azb. 1. Właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na podstawie sprawozdań z badań jakości wody do spożycia, w tym sprawozdań z własnych badań jakości wody do spożycia oraz sprawozdań przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców nieruchomości zlecających badania jakości wody do spożycia w laboratoriach wpisanych do ewidencji laboratoriów, o których mowa w art. 37aa ust. 2, stwierdza w drodze decyzji:

- 1) przydatność wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę nieruchomości albo
- 2) przydatność wody do spożycia na warunkach udzielonego odstępstwa w odniesieniu do przypadku określonego w art. 13c–13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę, albo

- 3) przekroczenie wartości parametrycznej albo
- 4) brak przydatności wody do spożycia – w przypadku przekroczenia wartości parametrycznych dla parametrów mikrobiologicznych oraz w sytuacji, gdy woda do spożycia jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów – z jednoczesnym wskazaniem, po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów, czy woda może być wykorzystywana do innych celów niż do spożycia przez ludzi.

2. Decyzję o przekroczeniu wartości parametrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w przypadku stwierdzenia przekroczenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia wartości parametrycznej, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dla:

- 1) parametrów wskaźnikowych oraz dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
- 2) parametrów ustalonych na podstawie ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ustawy o zaopatrzeniu w wodę, jako niezbędnych dla danej strefy zaopatrzenia do celów ochrony zdrowia ludzi lub do celów zapewnienia jakości produkcji, dystrybucji i kontroli jakości wody do spożycia

– w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości wody do spożycia nie stwarza zagrożenia dla zdrowia, a wartość przekroczeń wartości parametrycznych pozwala na zachowanie bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów – co zostało potwierdzone w aktualnych opracowaniach naukowych.

3. W przypadku stwierdzenia w badanej próbce wody do spożycia przekroczenia mikrobiologicznego parametru wskaźnikowego bakterie grupy coli równej lub poniżej 10 jtk (NPL)/100 ml decyzja, o której mowa ust. 2, może być wydana jeżeli były jednocześnie wykonane badania parametru *Escherichia coli* i enterokoki jelitowe i nie stwierdzono obecności tych parametrów w badanej próbce wody.

4. Decyzję, o której mowa w art. 2, państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania cząstkowego lub całościowego sprawozdania z badań jakości wody do spożycia. i określa dopuszczalne

wartości parametryczne oraz termin trwania przekroczenia, kierując się bezpieczeństwem wody dla zdrowia ludzi.

5. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 3, państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może zobowiązać dostawcę wody do:

- 1) pobrania dodatkowych próbek wody lub badania dodatkowych paramentów;
- 2) zwiększenia częstotliwości lub zakresu badanych parametrów;
- 3) ustalenia przyczyn niezgodności;
- 4) przedstawienia planu działań naprawczych:
 - a) wskazującego zakres i termin realizacji działań naprawczych mających na celu przywrócenie jakości wody do spożycia do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
 - b) uwzględniającego poziom przekroczenia wartości parametrycznej oraz parametr, którego to przekroczenie dotyczy;
- 5) przekazania konsumentom informacji o ograniczeniu korzystania z wody w zakresie wskazanym przez organ wydający decyzję.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, dostawca wody przedstawia właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu plan działań naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowany przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nakazuje podjęcie działań naprawczych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę nieruchomości oraz opiniuje termin realizacji działań naprawczych.

8. Państwowy inspektor sanitarny po wydaniu decyzji, o której mowa w ust 1, przekazuje do właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu.

9. W przypadku gdy dostawca wody zaopatruje jednostkę, podmiot, urząd, służbę lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, o stwierdzeniu przydatności wody do spożycia, po zakończeniu przeprowadzonych przez dostawcę wody działań naprawczych, przekroczenia wartości parametrycznej lub braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach

dotyczących możliwości korzystania z wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 37azc. 1. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonują ocen obszarowych jakości wody do spożycia.

2. Ocen, o których mowa w ust. 1, dokonują również organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie ze swoją właściwością rzeczową i terytorialną.

3. Ocena, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje o:

- 1) jakości wody do spożycia, w tym o przekroczeniach wartości parametrycznej jakości wody do spożycia, czasie trwania przekroczeń wraz ze wskazaniem ich wpływu na zdrowie konsumentów,
- 2) prowadzonych postępowaniach administracyjnych w zakresie jakości wody do spożycia,
- 3) zgłoszonych do organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej reakcjach niepożądanych związanych ze spożyciem wody na danym obszarze oraz o zagrożeniach zdrowotnych związanych z przekroczeniem określonych parametrów lub pojawiających się nowych substancji.

4. Ocena, o której mowa w ust. 1, dotyczy:

- 1) systemu zaopatrzenia w wodę, w tym strefy zaopatrzenia w wodę;
- 2) obszaru gminy;
- 3) obszaru powiatu;
- 4) obszaru województwa.

5. Ocenę, o której mowa w ust. 1, wydaje raz na rok, odpowiednio:

- 1) właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny dla obszarów określonych w ust. 4 pkt 1–3;
- 2) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny dla obszaru województwa.

6. Oceny określone w ust. 4 pkt 1–3 przekazuje się do wiadomości właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz starosty w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy.

7. Oceny określone w ust. 4 pkt 4 przekazuje się do wiadomości właściwego marszałka województwa oraz wojewody.

8. Oceny określonej w ust. 2 dokonuje wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej dla obszaru swojej właściwości, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 22j.

Art. 37azd. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny:

- 1) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z określonych w udzielonej zgodzie na odstąpienie, o której mowa w art. 13c–13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę, obowiązków mających na celu zapewnienie odpowiedniej jakości dostarczanej wody do spożycia, w tym wywiązywanie się z realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 2) w przypadku braku realizacji przez dostawcę wody lub opóźnienia w realizacji harmonogramu działań naprawczych przekazuje państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje w tym zakresie, pisemnie lub uzupełniając dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym.

2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z określonych w udzielonej zgodzie na odstąpienie, o której mowa w art. 13c–13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę, obowiązków mających na celu zapewnienie odpowiedniej jakości dostarczanej wody do spożycia, w tym wywiązywanie się z realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 2) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o realizowanych działaniach w zakresie monitorowania stopnia realizacji przez dostawców wody działań naprawczych.

Art. 37aze. 1. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr udzielonych przez organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstąpienie, o których mowa w art. 13c–13e ustawy o zaopatrzeniu w wodę, uwzględniający:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę przedsiębiorcy oraz jego adres zamieszkania albo siedzibę i adres,

- b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
- 2) określenie strefy zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo, wraz ze wskazaniem:
- a) dobowej produkcji wody do spożycia,
 - b) liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia,
 - c) wpływu odstępstwa na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze;
- 3) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo;
- 4) parametry jakości wody do spożycia, dla których zostało udzielone odstępstwo, wynikach przeprowadzonego wcześniej monitorowania tych parametrów – jeżeli dotyczy, oraz maksymalne dopuszczalne wartości parametryczne ustalone w zgodzie na odstępstwo dla tego parametru;
- 5) częstotliwość badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametrów jakości wody do spożycia, których dotyczy odstępstwo;
- 6) informacje o działaniach naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych wraz ze wskazaniem kosztów działań naprawczych;
- 7) okres obowiązywania odstępstwa;
- 8) informacje o ekspertyzie przygotowanej przez instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk lub uczelnię w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzące działalność z zakresu zdrowia publicznego, dotyczącej wpływu proponowanych maksymalnych dopuszczalnych wartości parametrycznych, o których mowa w art. 13c ust. 4 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, na zdrowie konsumentów, uwzględniającej proponowany okres odstępstwa.

2. Główny Inspektor Sanitarny i Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7, za pomocą dedykowanego do tego celu systemu teleinformatycznego.

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr, o którym mowa w ust. 1, dotyczący zgód na odstępstwo udzielonych przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot

określony w art. 22a ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych.

Art.37azf. 1. Co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje informację, o których mowa w art. 4k ust. 1–4 oraz art. 4m ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu lub zamieszcza je w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym.

2. Co 6 lat, w terminie do dnia 31 października, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje, o których mowa w ust. 1, zbiorczo dla województwa.

3. Co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia, Główny Inspektor Sanitarny opracowuje zbiór danych zawierających informacje, o których mowa w art. 4k ust. 1–4 oraz art. 4m ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2 oraz art. 4m ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 3, za pomocą dedykowanego do tego celu systemu teleinformatycznego.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia, wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, przekazuje sprawozdania z działań, o których mowa w art. 4k ust. 1–3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, po ich wcześniejszej weryfikacji do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 5 oraz w art. 4m ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Kary pieniężne

Art. 37azg. 1. Podmiot prowadzący laboratorium prowadzące badania wody do spożycia, który nie wykonuje obowiązku określonego w art. 37ag albo wykonuje go nieterminowo podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 do 10 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji administracyjnej właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

3. Kary pieniężne uiszczą się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

4. Kary pieniężne nieuiszczone w terminie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859 i 1222)

5. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa..

6. W przypadku akredytowanych jednostek certyfikujących w przypadku naruszenia wymagań, Państwowe Centrum Akredytacji w przypadku niezgodności wystawia informację o niezgodności lub zawiesza, cofa lub ogranicza certyfikat akredytacji.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29a ust. 2 wyrazy „o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę” zastępuje się wyrazami „o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi”;
- 2) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Protokoły z kontroli obiektu budowlanego, w tym protokoły z kontroli systemu ogrzewania i systemu klimatyzacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i jej aktualizacje, o których mowa w art. 4j ust. 1–2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757, ...), oceny i ekspertyzy dotyczące jego stanu technicznego, świadectwo charakterystyki energetycznej oraz dokumenty, o których mowa w art. 60, są dołączone do książki obiektu budowlanego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834, 1089 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 400a w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:
„2d) Przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”;
- 2) w art. 400b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2c, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2d, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 5–9a, 11–22 i 24–42” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 2d, 5–9a, 11–22 i 24–42”.

Art. 5. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448) w art. 3 w ust. 3 w pkt 51a wyrazy „o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę” zastępuje się wyrazami „o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8, art. 16 pkt 59, art. 71, art. 240 ust. 3 pkt 27 i 30, art. 318 ust. 1 pkt 9 lit. b, art. 349 ust. 16 pkt 1, art. 442 i art. 558 wyrazy „o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę” zastępuje się wyrazami „o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi”;
- 2) w art. 16 w pkt 70 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, gotowania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych, zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci dystrybucyjnej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,
 - b) wodę wykorzystywaną przez każde przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia

wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str.1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319, z późn. zm.⁹⁾);”;

- 3) w art. 47 uchyla się ust. 3–7;
- 4) w art. 240:
 - a) w ust. 2 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;”;
 - b) w ust. 3 po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu:

„27a)realizują działania w zakresie zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o którym mowa w art. 4f ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

27b) współpracują z dostawcami wody w zarządzaniu ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę, o którym mowa w art. 4g ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;”;
- 5) w art. 333 w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dostawcom wody – w celu dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia lub jej przeglądu lub aktualizacji, o których mowa w art. 4e i 4f ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zaopatrzeniu w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”;
- 6) art. 348 otrzymuje brzmienie:

„Art. 348. 1. Badanie pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli mogą wykonywać laboratoria, o których

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w: Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 i ...).

2. W ramach zapewnienia jakości wody w kąpieliskach działa krajowe laboratorium referencyjne realizujące odpowiednio w zakresie jakości wody w kąpieliskach zadania określone w art. 37al i art. 37am ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Laboratorium referencyjne, o których mowa w ust. 2, jest laboratorium wyznaczonym na podstawie art. 37ak ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”.

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zaopatrujące w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10000 m³ wody na dobę dokonuje oceny wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej za rok 2024 i przekazuje tę ocenę organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2025 r.

2. Ocenę, o której mowa w ust. 1:

- 1) organ regulacyjny przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 30 września 2025 r.;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje ministrowi do spraw gospodarki wodnej w terminie do dnia 15 listopada 2025 r.;
- 3) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, w terminie do dnia 12 stycznia 2026 r.

3. Ocenę, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie infrastrukturalnego wskaźnika wycieków ILI (*ang. Infrastructure Leakage Index*) obliczanego dla każdej strefy DMA (*ang. District Metered Area*), rozumianej jako wydzielony i opomiarowany obszar sieci wodociągowej, liniowego wskaźnika wycieków LLI (*ang. Linear Leakage Index*) obliczanego dla każdej strefy zaopatrzenia oraz procentowego wskaźnika wycieków (Wp) obliczanego dla każdej strefy zaopatrzenia. Sprawozdanie z oceny, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wartość infrastrukturalnego wskaźnika wycieków ILI, w tym numer lub nazwę strefy DMA, objętość wody wtłoczonej do strefy DMA oraz obliczoną szacunkową wartość wskaźnika ILI dla całej sieci wodociągowej;

- 2) wartość liniowego wskaźnika wycieków LLI, w tym numer lub nazwę strefy zaopatrzenia, objętość wody wtłoczonej do strefy zaopatrzenia oraz obliczoną szacunkową wartość wskaźnika LLI dla całej sieci wodociągowej;
- 3) wartość procentowego wskaźnika wycieków (Wp), w tym numer lub nazwę strefy zaopatrzenia, objętość wody wtłoczonej do strefy zaopatrzenia oraz obliczoną szacunkową wartość wskaźnika (Wp) dla całej sieci wodociągowej;
- 4) wpływ uwarunkowań społeczno-gospodarczych, w szczególności zdrowia publicznego, środowiska, gospodarki i technologii na wielkość wycieków wody w sieci wodociągowej.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych innych niż wymienione w ust. 1, które zamierzają dokonać oceny wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej za rok 2024.

5. W przypadku stwierdzenia na obszarze kraju przekroczenia progu wielkości wycieków wody określonego w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje, we współpracy z Prezesem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, krajowy plan działań, który obejmuje działania mające na celu ograniczenie wycieków wody w sieciach wodociągowych.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu krajowego planu działań w celu ograniczenia wycieków wody w sieciach wodociągowych, zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę, w celu zgłoszenia uwag, projekt krajowego planu działań w celu ograniczenia wycieków wody w sieciach wodociągowych.

7. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu krajowego planu działań w celu ograniczenia wycieków wody w sieciach wodociągowych na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę zainteresowani mogą składać do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

8. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 6 i 7, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza krajowy plan działań w celu ograniczenia wycieków wody w sieciach wodociągowych i zamieszcza go na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje krajowy plan działań w celu ograniczenia wycieków wody w sieciach wodociągowych Komisji Europejskiej w ciągu 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 5.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób oceny wielkości wycieków wody w sieci wodociągowej, o których mowa w ust. 1 oraz wzór sprawozdania z oceny wielkości wycieków w sieci wodociągowej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia porównywalności tej oceny między poszczególnymi przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi.

Art. 8. 1. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia:

- 1) właściwemu ze względu na położenie ujęcia wody do spożycia dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz
- 2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym

– w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, pisemnie lub uzupełnia dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

3. W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody do spożycia oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, dostawcy ci lub dowódcy tych jednostek odpowiedzialnych za te miejsca przekazują do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2.

4. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia 2027 r.

5. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i

Kontroli Chorób dostęp do oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 12 lipca 2027 r.

Art. 9. Podmioty, o których mowa w art. 4m ust. 2 pkt 4–5 ustawy zmienianej w art. 1, przekazują po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w art. 4m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, odpowiednio do:

- 1) właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, pisemnie lub uzupełniając dane w dedykowanym do tego systemie teleinformatycznym, w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.;
- 2) Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w terminie do dnia 31 października 2028 r.

Art. 10.1. Właściciel lub zarządca nieruchomości sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy informację z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1–4 i art. 4m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy informacje, o których mowa w ust. 2, zbiorczo dla województwa, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do dnia 31 października 2028 r.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, przekazuje po raz pierwszy sprawozdania z działań, o których mowa w art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, po ich wcześniejszej weryfikacji do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

5. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje po raz pierwszy informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1–4 i art. 4m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje po raz pierwszy informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 4, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

7. W przypadku budynku oddanego do użytkowania po 30 czerwca 2028 r., właściciel lub zarządca budynku sporządza i przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub

państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie 6 miesięcy od dnia oddania budynku do użytkowania.

Art. 11. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody do spożycia organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zgodnie z art. 4r ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) organ regulacyjny przekazuje po raz pierwszy Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2028 r.;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

Art. 12. W terminie do dnia 12 stycznia 2026 r. dostawcy wody, jeżeli jest to konieczne podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody z wartościami parametrycznymi dla następujących parametrów jakości wody:

- 1) bisfenol-A;
- 2) chlorany, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 3) chloryny, z wyłączeniem wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 4) kwasy halogenooctowe;
- 5) mikrocystyna-LR;
- 6) substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) ogółem;
- 7) suma substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS);
- 8) uran.

Art. 13. 1. Zgody na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody do spożycia udzielone na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294), przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone.

2. W przypadku gdy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie została jeszcze udzielona druga zgoda na odstępstwo, o której mowa w ust. 1, dostawca wody może wystąpić

z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo na zasadach określonych w art. 13e ustawy zmienianej w art. 1.

3. W przypadku gdy udzielono zgody na drugie odstępstwo, a zgoda ta obowiązywała w dniu 12 stycznia 2021 r., producent wody może zwrócić się o przyznanie trzeciego odstępstwa. Do udzielenia zgody na trzecie odstępstwo mają zastosowanie przepisy art. 13e–13g ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

Art. 15. Do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 37at ust. 19 ustawy zmienianej w art. 2, do substancji chemicznych i ich mieszanin do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Atesty higieniczne dla substancji chemicznych i ich mieszanin do uzdatniania wody lub materiału filtracyjnego wydane przed dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 37at ust. 19 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc na okres na jaki zostały wydane.

3. Pierwsze wnioski o wydanie atestów, o których mowa w art. 37at ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, mogą być składane z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 37at ust. 19 tej ustawy.

4. Substancje chemiczne i ich mieszaniny do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne, o których mowa w art. 37ao ustawy zmienianej w art. 2, które zostały wprowadzone do obrotu, przed dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 37at ust. 19 ustawy zmienianej w art. 2 mogą pozostawać w obrocie nie dłużej niż przez okres 3 lat od tego dnia, jeżeli są bezpieczne dla zdrowia, i spełniają wymagania w tym zakresie obowiązujące przed tym dniem.

Art. 16. Zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

Art. 17. 1. Laboratoria spełniające wymagania określone w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą wykonywać badania

jakości wody do spożycia na zasadach określonych w ustawach zmienianych w art. 1 i 2, w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Laboratoria spełniające wymagania określone w art. 348 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne zmienianej w art. 6 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli na zasadach określonych w ustawach zmienianych w art. 2 i 6, w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 19. Do dnia 1 stycznia 2027 r. zadania krajowego laboratorium referencyjnego określone w art. 37a ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje instytut badawczy realizujący zadania z zakresu zdrowia publicznego.

Art. 20. 1. Laboratoria spełniające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymagania, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, mają obowiązek przekazania informacji, o której mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 4, ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, laboratoria, o których mowa w ust. 1, nie mogą wykonywać badań wody do dnia przekazania informacji, o której mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 5, ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 21. Główny Inspektor Sanitarny podaje do publicznej wiadomości ewidencję laboratoriów, o której mowa w art. 37aa ust. 2, ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 22. Harmonogram pobierania próbek wody do badań jakości wody do spożycia, określony w art. 4o ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dostawca wody ustala i uzgadnia po raz pierwszy na rok 2025.

Art. 23. 1. W latach 2024–2033 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1671,01 mln zł, w tym w:

- 1) 2024 r. – 0 mln zł;
- 2) 2025 r. – 167,44 mln zł;

- 3) 2026 r. – 172,12 mln zł;
- 4) 2027 r. – 176,41 mln zł;
- 5) 2028 r. – 180,83 mln zł;
- 6) 2029 r. – 185,34 mln zł;
- 7) 2030 r. – 189,97 mln zł;
- 8) 2031 r. – 194,72 mln zł;
- 9) 2032 r. – 199,59 mln zł;
- 10) 2033 r. – 204,59 mln zł.

2. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdrażają mechanizm korygujący, polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 w zakresie:

- 1) art. 37ak ust. 1 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;
- 2) art. 37ak ust. 2, art. 37al i art. 37am, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Bartosz Szczurowski

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego

w Ministerstwie Infrastruktury

/-podpisano elektronicznie